

“*শীতলতাৰ শক্তি*”

আজি জ্ঞান সূৰ্য, জ্ঞান চন্দ্ৰমাই নিজৰ লাকী (ভাগ্যৱান) আৰু লভলী (স্নেহী) তৰাসকলক চাই আছেহক। এই আত্মিক তাৰকামণ্ডল সমগ্ৰ কল্পত কোনেও দেখা নাপায়। তোমালোক আত্মিক তৰাসকলে আৰু জ্ঞান সূৰ্য, জ্ঞান চন্দ্ৰমাই এই অতি উপৰাম আৰু স্নেহী তাৰকামণ্ডলক দেখা। এই আত্মিক তাৰকামণ্ডলক বিজ্ঞানৰ শক্তিয়ে দেখা নাপায়। চাইলেঞ্চৰ (মৌনতা, শান্তি) শক্তিধাৰীসকলে এই তাৰকামণ্ডল দেখা পায়, জানিব পাৰে। সেয়ে আজি এই তাৰকামণ্ডলৰ পৰিক্ৰমা কৰি বিভিন্ন তৰাক দেখি বাপদাদা হৰ্ষিত হৈছে। কিদৰে প্ৰত্যেক তৰাই জ্ঞান সূৰ্যৰ দ্বাৰা সত্যতাৰ পোহৰ, শক্তি লৈ পিতাৰ সমান সত্যতাৰ শক্তি সম্পন্ন সত্য স্বৰূপ হৈ আছে। আৰু জ্ঞান চন্দ্ৰমাৰ দ্বাৰা শীতলতাৰ শক্তি ধাৰণ কৰি চন্দ্ৰমাৰ সমান শীতল স্বৰূপ হৈছে। এই দুই শক্তি সত্যতা আৰু শীতলতাই সদায় সহজে সফলতা প্ৰাপ্ত কৰায়। এফালে সত্যতাৰ শক্তিৰ উচ্চ নিচা আনফালে যিমান উচ্চ নিচা সিমান শীতলতাৰ আধাৰত যিকোনো উল্টা নিচা বা ক্ৰোধিত আত্মাক শীতল বনাওতা। যিমনেই অহংকাৰৰ নিচাত মই, মই কৰোতা আত্মা নহওক কিন্তু শীতলতাৰ শক্তিয়ে মই, মইৰ সলনি বাবা বাবা ক’বলৈ আৰম্ভ কৰে। সত্যতাকো শীতলতাৰ শক্তিয়ে সিদ্ধ কৰিলে সিদ্ধি প্ৰাপ্ত হয়। নহ’লে শীতলতাৰ শক্তিৰ অবিহনে সত্যতাক সিদ্ধ কৰাৰ লক্ষ্যৰে সিদ্ধ কৰে কিন্তু অজ্ঞানীয়ে সিদ্ধক জেদ বুলি ভাবি লয় সেইবাবে সত্যতা আৰু শীতলতা দুয়ো শক্তি সমান আৰু একেলগে থকা উচিত কিয়নো আজি বিশ্বৰ প্ৰতিজন মানৱ কিবা নহয় কিবা অগ্নিত জ্বলি আছে। এনে অগ্নিত জ্বলি থকা আত্মাক প্ৰথমে শীতলতাৰ শক্তিয়ে অগ্নিক শীতল কৰা তেতিয়া শীতলতাৰ আধাৰত সত্যক জানিব পাৰিব।

শীতলতাৰ শক্তি অৰ্থাৎ আত্মিক স্নেহৰ শক্তি। চন্দ্ৰমা মায়ে স্নেহৰ শীতলতাৰে যিকোনো পথভ্ৰষ্ট সন্তানক সলনি কৰি লয়। স্নেহ অৰ্থাৎ শীতলতাৰ শক্তিয়ে যিকোনো অগ্নিত জ্বলি থকা আত্মাক শীতল কৰি সত্যতা ধাৰণ কৰাৰ যোগ্য কৰি তোলে। প্ৰথমে চন্দ্ৰমাৰ শীতলতাৰে যোগ্য হয় তাৰ পাছত জ্ঞান সূৰ্যৰ সত্যতাৰ শক্তিয়ে যোগী হৈ যায়! সেয়ে জ্ঞান চন্দ্ৰমাৰ শীতলতাৰ শক্তিয়ে পিতাৰ সন্মুখত যোৱাৰ যোগ্য বনাই দিয়ে। যোগ্য নহয় তেন্তে যোগীও হ’ব নোৱাৰে। সেয়েহে সত্যতাক জনাৰ আগতে শীতল হওক। সত্যতাক ধাৰণ কৰিবৰ বাবে শক্তিৰ প্ৰয়োজন। সেয়ে শীতলতাৰ শক্তিধাৰী আত্মা নিজেও সংকল্পৰ গতিত, বাণীত, সম্পৰ্কত সকলো পৰিস্থিতিত শীতল হ’ব। সংকল্পৰ বেগ তীব্ৰ হোৱাৰ কাৰণে নষ্টও বহুত হয় আৰু নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈও সময় লাগে। যেতিয়া বিচাৰে তেতিয়া নিয়ন্ত্ৰণ কৰে বা পৰিবৰ্তন কৰা ইয়াৰ বাবে সময় আৰু শক্তি বেছি লগাবলগীয়া হয়। যথার্থ গতিত চলোতাসকল অৰ্থাৎ শীতলতাৰ শক্তিস্বৰূপ হৈ থাকোতাসকল ব্যৰ্থৰ পৰা হাত সাৰি যায়। দুৰ্ঘটনাৰ পৰা হাত সাৰি যায়। এয়া কিয়, কি, এনেকৈ নহয় তেনেকৈ এই ব্যৰ্থ তীব্ৰ গতিৰ পৰা বাচি যায়। যিদৰে বৃক্ষৰ ছায়াই যিকোনো পথিকক আৰাম দিয়ে, সহযোগী হয়। এইদৰে শীতলতাৰ শক্তিধাৰীয়ে অন্য আত্মাকো নিজৰ শীতলতাৰ ছায়াৰ দ্বাৰা চিৰদিন সহযোগৰ আৰাম দিয়ে। প্ৰত্যেকে আকৰ্ষণ হ’ব যে এই আত্মাৰ ওচৰলৈ যাওঁ, দুই মুহূৰ্ত্তও শীতলতাৰ ছায়াত শীতলতাৰ সুখ, আনন্দ লওঁ। যিদৰে চাৰিওফালে প্ৰথৰ ৰ’দ হয় তেতিয়া ছায়াৰ স্থান বিচাৰে নহয় জানো। এনেকুৱা আত্মাৰ দৃষ্টি বা আকৰ্ষণ তেনেকুৱা আত্মাৰ ফালে যায়। এতিয়া বিশ্বত আৰু বিকাৰৰ অগ্নি তীব্ৰ হ’ব-যিদৰে জুই লাগিলে মানুহে চিঞৰে নহয় জানো। শীতলতাৰ সহায় বিচাৰে। এইদৰে এই মনুষ্য আত্মাসকল তোমালোক শীতল আত্মাৰ ওচৰলৈ কাতৰ হৈ আহিব। অকণমান শীতলতাৰ চিটিকণিয়ে লগোৱা। এনেকৈ চিঞৰিব। এফালে বিনাশৰ অগ্নি, আনফালে বিকাৰৰ অগ্নি; তৃতীয়ফালে দেহ আৰু দেহৰ সম্বন্ধৰ, পদাৰ্থৰ আকৰ্ষণৰ অগ্নি; চতুৰ্থ ফালে পশ্চাতাপৰ অগ্নি। চাৰিওফালে অগ্নিয়ে অগ্নি দেখা যাব। সেয়েহে এনে সময়ত তোমালোক শীতলতাৰ শক্তিধাৰী শীতলাৰ ওচৰলৈ দৌৰি আহিব। ছেকেণ্ডৰ কাৰণে হ’লেও শীতল কৰা। এনে সময়ত ইমান শীতলতাৰ শক্তি নিজৰ লগত জমা থাকক য’ত চাৰিওফালৰ অগ্নিৰ সেক নিজৰ ওপৰত লাগি নাযাওক। চাৰিওফালৰ অগ্নি নিৰ্বাপক কৰা শীতলতাৰ বৰদান দিওতা শীতলা হৈ যোৱা। যদি চাৰিও প্ৰকাৰৰ অগ্নিৰ পৰা কোনোবাৰ অকণমান অংশ মাত্ৰও বাকী থাকে তেন্তে চাৰিওফালৰ অগ্নিৰ অংশ মাত্ৰ বাকী থকা অগ্নিক ধৰি ল’ব। যিদৰে অগ্নিয়ে অগ্নিক ধৰি লয় নহয় জানো। এয়া পৰীক্ষা কৰা।

বিনাশ জ্বালাৰ অগ্নিৰ পৰা বাচি থকাৰ সাধন - নিৰ্ভয়তাৰ শক্তি। নিৰ্ভয়তাই বিনাশ জ্বালাৰ প্ৰভাৱত অস্থিৰ নকৰে। অশান্তি নানে। নিৰ্ভয়তাৰ আধাৰত বিনাশ জ্বালাত ভয়ভীত আত্মাক শীতলতাৰ শক্তি দিব। আত্মাই ভয়ৰ অগ্নিৰ পৰা ৰক্ষা পাই শীতলতাৰ কাৰণে আনন্দত নাচিব। বিনাশ দেখিও স্থাপনাৰ দৃশ্য দেখিব। তেওঁলোকৰ নয়নত এটা চকুত মুক্তি-চুইট হোম (মিঠা ঘৰ), আনটো চকুত জীৱন মুক্তি অৰ্থাৎ স্বৰ্গ সমাহিত হৈ থাকিব। তেওঁলোকে নিজৰ ঘৰ, নিজৰ ৰাজ্যই দেখা পাব। মানুহে চিঞৰিব হয় গ’লো, হয় মৰিলো আৰু তোমালোকে ক’বা নিজৰ মিঠা ঘৰলৈ, নিজৰ মিঠা ৰাজ্যলৈ গ’লো। নাথিং নিউ (একো নতুন নহয়)। এই জুনুকা পিন্ধিব। আমাৰ ঘৰ, আমাৰ ৰাজ্য - এই আনন্দত নাচি-গায় একেলগে যাম। তেওঁলোকে চিঞৰিব আৰু তোমালোকে লগত যাব। শুনিয়েই সকলো আনন্দিত হৈছে তেন্তে সেই সময়ত

কিমান আনন্দিত হ'ব! সেয়ে চাৰিও প্ৰকাৰৰ অগ্নিৰ পৰা শীতল হৈ গ'লা নহয়? শুনালো নহয় - বিনাশ জ্বালাৰ অগ্নিৰ পৰা বাচি থকাৰ সাধন হ'ল নিৰ্ভয়তা। এইদৰে বিকাৰৰ অগ্নিৰ অংশ মাত্ৰৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ সাধন হ'ল - নিজৰ আদি, অনাদি বংশক স্মৰণ কৰা। অনাদি পিতাৰ বংশৰ সম্পূৰ্ণ সতোপ্ৰধান আত্মা হওঁ। আদি বংশ - দেৱ আত্মা হওঁ। দেৱ আত্মা 16 কলা সম্পন্ন, সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী হয়। সেয়েহে অনাদি, আদি বংশক স্মৰণ কৰা তেন্তে বিকাৰৰ অংশ মাত্ৰও সমাপ্ত হৈ যাব।

এইদৰেই তৃতীয়বিধ হ'ল দেহ, দেহৰ সম্বন্ধ আৰু পদাৰ্থৰ মমতাৰ অগ্নি। এই অগ্নিৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ সাধন হ'ল পিতাক সংসাৰ বনোৱা। পিতায়েই সংসাৰ হয় তেতিয়া বাকী সকলো অসাৰ হৈ যাব। কিন্তু কৰা কি সেয়া পাছত অন্য এদিন শুনাম। পিতায়েই সংসাৰ হয় এয়া স্মৃতিত থাকিলে তেতিয়া না দেহ, না সম্বন্ধ, না পদাৰ্থ থাকিব। সকলো সমাপ্ত।

চতুৰ্থ কথা - পশ্চাতাপৰ অগ্নি - ইয়াৰ সহজ সাধন হ'ল সৰ্ব প্ৰাপ্তি স্বৰূপ হোৱা। অপ্ৰাপ্তিয়ে পশ্চাতাপ কৰায়। প্ৰাপ্তিয়ে পশ্চাতাপ নোহোৱা কৰে। এতিয়া সকলো প্ৰাপ্তিক সন্মুখত ৰাখি পৰীক্ষা কৰা। কোনো প্ৰাপ্তি অনুভৱ কৰিবলৈ বাকীতো থকা নাই। প্ৰাপ্তিৰ তালিকাতো আছে নহয় জানো। অপ্ৰাপ্তি সমাপ্ত অৰ্থাৎ পশ্চাতাপ সমাপ্ত। এতিয়া এই চাৰিওটা কথা পৰীক্ষা কৰা তেতিয়াহে শীতলতা স্বৰূপ হৈ যাব। আনৰ তপত গুচাওঁতা শীতল যোগী আৰু শীতলা দেৱী হৈ যাব। তেন্তে বুজিলা শীতলতাৰ শক্তি কি হয়। সত্যতাৰ শক্তিৰ কথা শুনাইছো। আগলৈও শুনাম। তেন্তে শুনিলা তাৰকামণ্ডলত কি দেখিলো। বিস্তাৰকৈ আগলৈ শুনাম। অচ্ছা-

এনেকুৱা সদায় চন্দ্ৰমাৰ সমান শীতলতাৰ শক্তিস্বৰূপ সন্তানসকলক, সত্যতাৰ শক্তিৰে সত্যযুগ আনোতা সন্তানসকলক, সদায় শীতলতাৰ ছায়াৰে সকলোকে অন্তৰত আৰাম দিওতা সন্তানসকলক, সদায় চাৰিওফালৰ অগ্নিৰে নিৰাপদে থকা শীতল যোগী শীতলা দেৱী সন্তানসকলক জ্ঞান সূৰ্য, জ্ঞান চন্দ্ৰমাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

বিদেশী টিচাৰ্চ (শিক্ষকসকল) ভাতৃ-ভগ্নীসকলৰ সৈতে অব্যক্ত বাপদাদাৰ মিলন:- এয়া কোনটো গ্ৰুপ হয়? (সোঁহাত সেৱাধাৰীৰ) আজি বাপদাদাই নিজৰ বন্ধুসকলক লগ পাবলৈ আহিছে। বন্ধুৰ সম্পৰ্ক ৰমণীয় হয়। যিদৰে পিতাই সদায় সন্তানসকলৰ স্নেহত সমাহিত হৈ থাকে সেইদৰে সন্তানসকলো পিতাৰ স্নেহত সমাহিত হৈ আছে। সেয়ে এয়া স্নেহৰে লীন হৈ থকা গ্ৰুপ হয়। খাওঁতে-লওঁতে, খোজ কাঢ়োতে ক'ত লীন হৈ থকা? স্নেহত লীন হৈ থকা নহয় জানো! এই স্নেহত লীন হৈ থকাৰ স্থিতিয়ে সদায় প্ৰত্যেক কথাত সহজে পিতাৰ সমান কৰি দিয়ে কিয়নো পিতাৰ স্নেহত লীন হৈ থাকে তেন্তে সংগৰ ৰংগ লাগিব নহয় জানো। পৰিশ্ৰম বা কঠিনতাৰ পৰা হাত সৰাৰ সহজ সাধন হ'ল স্নেহৰে লীন হৈ থকা। এই স্নেহত লীন অৱস্থা ভাগ্যশালী হয়, ইয়াৰ ভিতৰলৈ মায়া আহিব নোৱাৰে। বাপদাদাৰ অতি স্নেহী, ওচৰৰ, সমান গ্ৰুপ (দল) হয়। তোমালোকৰ সংকল্প আৰু পিতাৰ সংকল্পত পাৰ্থক্য নাই। এনেকুৱা ওচৰৰ নহয় জানো? তেতিয়াইতো পিতাৰ সমান বিশ্বকল্যাণকাৰী হ'ব পাৰিবা। যি পিতাৰ সংকল্প সেয়া সন্তানসকলৰ। যি পিতাৰ বাণী সেয়া সন্তানসকলৰ। প্ৰতিটো কৰ্ম তোমালোকৰ কি হৈ যাওক? (দাপোণ) সেয়ে প্ৰতিটো কৰ্ম এনেকুৱা দাপোণ হওক য'ত পিতাক দেখা পাওক। এনে গ্ৰুপ নহয় জানো। যিদৰে বহুত প্ৰকাৰৰ দাপোণ থাকে, দুনীয়াতো এনেকুৱা দাপোণ বনায় য'ত সৰুৰ পৰা ডাঙৰ, ডাঙৰৰ পৰা সৰু দেখা যায়। তেন্তে তোমালোকৰ প্ৰক কৰ্মৰূপী দৰ্পণে কি দেখুৱাব? ডবল (দ্বৈত) দেখা দিয়ক - তোমালোক আৰু পিতা। তোমালোকৰ মাজত পিতাক দেখা দিয়ক। তোমালোকক পিতাৰ লগত দেখা পাওক। যিদৰে ব্ৰহ্মা পিতাৰ মাজত সদায় ডবল দেখা গৈছিল নহয় জানো। এইদৰে তোমালোক প্ৰত্যেকৰ মাজত সদায় পিতা দেখা দিয়ক তেন্তে ডবল দেখা দিলে নহয়। এনেকুৱা দাপোণ হোৱানে? সেৱাধাৰী বিশেষ কি সেৱাৰ নিমিত্ত হোৱা! পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰাটোৱে বিশেষ সেৱা আছে। সেয়ে নিজৰ প্ৰতিটো কৰ্ম, বাণী, সংকল্পৰ দ্বাৰা পিতাক দেখুৱাব লাগে। এই কাৰ্যতেই সদায় থাকা নহয় জানো! কেতিয়াবা কোনোবা আত্মাই যদি আত্মাক দেখে যে এওঁ বহুত ভালকৈ কয়, এওঁ বহুত ভাল সেৱা কৰে, এওঁ বহুত ভাল দৃষ্টি দিয়ে। তেন্তে এয়াও পিতাক নেদেখিলে আত্মাক দেখিলে। এয়াও ভুল হৈ যায়। তোমালোকক দেখি মুখেৰে এয়া ওলাওক 'বাবা'! তেতিয়া ক'ম শক্তিশালী দৰ্পণ হোৱা। কেৱল আত্মা দেখা নাযাওক, পিতা দেখা যাওক। ইয়াকে কোৱা হয় যথার্থ সেৱাধাৰী। বুজিলা! যিমানে তোমালোকৰ প্ৰত্যেক সংকল্পত, বাণীত বাবা বাবা হ'ব সিমানে আনেও তোমালোকৰ পৰা বাবাক দেখা পাব। যিদৰে আজিকালি বিজ্ঞানৰ সাধনৰ দ্বাৰা আগতে যি প্ৰথম বস্তু দেখা পায় সেয়া নোহোৱা হৈ যায় আৰু বেলেগ দেখা পায়। এইদৰে তোমালোকৰ মৌনতা তথা শান্তিৰ শক্তিয়ে তোমালোকক দেখিও নোহোৱা কৰি দিয়ক। পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰি দিয়ক। এনে শক্তিশালী সেৱা হওক। পিতাৰ লগত সম্বন্ধ গঢ়িলে আত্মা সদায় শক্তিশালী হৈ যায়। যদি আত্মাৰ লগত সম্বন্ধ গঢ়ি উঠে তেন্তে চিৰকালৰ বাবে শক্তিশালী হ'ব নোৱাৰে। বুজিলা। সেৱাধাৰীৰ বিশেষ সেৱা কি হয়? নিজৰ দ্বাৰা পিতাক দেখুওৱা। নিজৰ দ্বাৰা পিতাক দেখুওৱা। তোমালোকক দেখি আনেও বাবা গীত গান আৰম্ভ কৰি দিয়ক। এনে সেৱা কৰা নহয় জানো! অচ্ছা-

অমৃতবেলা সকলোৱে দিল খুচ মিঠাই খোৱানে? সেৱাধাৰী আত্মাই সদায় দিল খুচ মিঠাই খাব তেতিয়া

আনকো খুৰাব। আকৌ তোমালোকৰ ওচৰলৈ হতাশাজনক কথা নাহিব, জিজ্ঞাসু এইবোৰ কথা লৈ নাহিব। নহ'লে ইয়াতো সময় দিবলগীয়া হয় নহয়। আৰু তেতিয়া এই সময় বাচি যাব। আৰু এই সময়তে অনেকক দিল খুচ মিঠাই খুৱাই থাকিব। অচ্ছা-

তোমালোক সকলো সদায় দিলখুচ হৈ থাকা? কেতিয়াবা কোনোবা সেৱাধাৰীয়ে নাকান্দাতো। মনেৰেও কান্দে কেৱল চকুৰে নহয়। কান্দোতাতো নোহোৱা নহয় জানো! অচ্ছা আপত্তি কৰোতা হোৱা নেকি? পিতাৰ আগত আপত্তি কৰা নেকি? এনেকুৱা মোৰ দ্বাৰা কিয় হয়! মোৰেই এনেকুৱা পাৰ্ট কিয় হয়! মোৰেই সংস্কাৰ এনেকুৱা কিয়! মই এনেকুৱা জিজ্ঞাসু কিয় পালো বা ময়েই এনেকুৱা দেশ কিয় পালো! এনে আপত্তি কৰোতা নোহোৱা? আপত্তি মানে ভক্তিৰ অংশ। যেনেকুৱাই নহওক কিন্তু পৰিবৰ্তন কৰা এয়া সেৱাধাৰীসকলৰ বিশেষ কৰ্তব্য হয়। দেশ হওক, জিজ্ঞাসু হওক, নিজৰ সংস্কাৰ হওক, সংগী হওক, আপত্তিৰ সলনি পৰিবৰ্তনৰ কাৰ্যত লগোৱা। সেৱাধাৰীয়ে কেতিয়াও আনৰ দুৰ্বলতা নাচাব। যদি আনৰ দুৰ্বলতা চোৱা তেন্তে নিজেও দুৰ্বল হৈ যাবা সেয়ে সদায় প্ৰত্যেকৰ বিশেষত্বক চোৱা। বিশেষত্বক ধাৰণ কৰা। বিশেষত্বৰে বৰ্ণনা কৰা। এয়ে সেৱাধাৰীৰ বিশেষ উৰন্ত কলাৰ সাধন হয়। বুজিলা! সেৱাধাৰীয়ে আৰু কি কৰে? প্লেন (পৰিকল্পনা) বহুত ভাল ভাল বনায়। উৎসাহ-উদ্দীপনাও ভাল হয়। পিতা আৰু সেৱাৰ প্ৰতি স্নেহো ভালকৈ আছে। এতিয়া আগলৈ কি কৰিব লাগিব?

এতিয়া বিশ্বৰ বিশেষ দুই সত্তা আছে (1) ৰাজ্য সত্তা (2) ধৰ্ম সত্তা। ধৰ্ম নেতাসকল আৰু ৰাজ্য নেতাসকল। পেছাদাৰীও বেলেগ বেলেগ আছে কিন্তু সত্তা এই দুয়োৰে লগত আছে। এতিয়া এই দুয়ো সত্তাক এনে স্পষ্ট অনুভৱ হওক যে ধৰ্ম সত্তাও এতিয়া সত্তাহীন হৈ গ'ল আৰু ৰাজ্য সত্তাধাৰীসকলেও অনুভৱ কৰক যে আমাৰ নামত ৰাজ্য সত্তা আছে কিন্তু সত্তা নাই। কেনেকৈ অনুভৱ কৰাবা - তাৰ সাধন কি হয়? যি ৰাজ্য নেতা বা ধৰ্ম নেতা আছে তেওঁলোকক "পবিত্ৰতা আৰু একতা" ইয়াৰ অনুভৱ কৰোৱা। ইয়াৰ অভাৱৰ বাবেই দুয়ো সত্তা দুৰ্বল হয়। সেয়ে পবিত্ৰতা (purity) কি হয়, একতা (unity) কি হয় ইয়াৰ ওপৰত তেওঁলোকে স্পষ্ট বুজনি পালে তেওঁলোকে নিজে বুজিব আমি দুৰ্বল হয় আৰু এওঁলোক শক্তিশালী হয়। ইয়াৰ কাৰণে বিশেষ মনন কৰা। ধৰ্মসত্তাক ধৰ্মসত্তাহীন কৰাৰ বিশেষ উপায় হ'ল - পবিত্ৰতাক সিদ্ধ কৰা। আৰু ৰাজ্যসত্তাধাৰীসকলৰ আগত একতাক সিদ্ধ কৰা। এই টপিকৰ ওপৰত মনন কৰা। পৰিকল্পনা কৰা আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা। এই দুই শক্তিক সিদ্ধ কৰা তেন্তে ঈশ্বৰীয় সত্তাৰ পতাকা বহুত সহজে উৰাব। এতিয়া এই দুয়োৰ ফালে বিশেষ মনোযোগ দিব উচিত। ভিতৰততো বুজে কিন্তু এতিয়া বাহিৰৰ অভিমানে আছে। যিমানে পবিত্ৰতা আৰু একতাৰ শক্তিকে এওঁলোকৰ সমীপ সম্পৰ্কলৈ আহিবা সিমানে তেওঁলোকে নিজে নিজৰ বৰ্ণনা কৰিবলৈ ধৰিব। বুজিলা! যেতিয়া দুয়ো সত্তাক দুৰ্বল সিদ্ধ কৰিবা তেতিয়া প্ৰত্যক্ষতা হ'ব। অচ্ছা!

বাকীতো সেৱাধাৰী গ্ৰুপ হয়েই সদায় সন্তুষ্ট। নিজৰ ওপৰত, সংগীৰ ওপৰত, সেৱাৰ ওপৰত সকলো প্ৰকাৰে সন্তুষ্ট যোগী। এই সন্তুষ্টতাৰ চাৰ্টিফিকেট (প্ৰমাণ-পত্ৰ) লৈছা নহয় জানো। বাপদাদা, নিমিত্ত দাদী দিদিসকল সকলোৱে তোমালোকক যাতে প্ৰমাণ-পত্ৰ দিয়ক যে এওঁ সন্তুষ্ট যোগী হয়। চলাতো-ফুৰোতেও প্ৰমাণ-পত্ৰ পোৱা যায়। অচ্ছা, কেতিয়াও মুড অফতো নকৰা? কেতিয়াবা সেৱাত ভাগৰি গৈ মুড অফ (বিষন্ন)তো হৈ নাযায়? কি কৰিব লাগে, ইমান কি দৰকাৰ? এনেকুৱাতো নহয়!

এতিয়া এই সকলো কথা নিজৰ ভিতৰতে পৰীক্ষা কৰিবা। যদি কিবা আছে তেন্তে সলনি কৰি ল'বা কিয়নো সেৱাধাৰী অৰ্থাৎ মঞ্চত কাম কৰোতা। মঞ্চত প্ৰতিটো সদায় শ্ৰেষ্ঠ আৰু যুক্তিযুক্ত হৈ খোজ পেলাবলগীয়া হয়। এনেকৈ কেতিয়াও নাভাবিবা যে মই অমুক দেশৰ সেৱাকেন্দ্ৰত বহি আছো। কিন্তু বিশ্বৰ মঞ্চত বহি আছা। এই স্মৃতিত থাকিলে প্ৰত্যেক কৰ্ম স্বতঃ শ্ৰেষ্ঠ হ'ব। তোমালোকক অনুসৰণ কৰোতাও বহুত আছে, সেয়েহে সদায় তোমালোকে পিতাক অনুসৰণ কৰিবা তেতিয়া তোমালোকক অনুসৰণ কৰাসকলেও পিতাক অনুসৰণ কৰিব। তেতিয়া পৰোক্ষভাৱে ফলো ফাদাৰ (পিতাক অনুসৰণকাৰী) হৈ যাবা কিয়নো তোমালোকৰ প্ৰত্যেক কৰ্ম ফলো ফাদাৰ হয় সেয়েহে এই স্মৃতি সদায় ৰাখিবা। অচ্ছা - প্ৰেমৰ কাৰণে মেহনত পৰা আঁতৰত।

*বৰদান:- এক পিতাক সংগী কৰোতা বা তেওঁৰ সংগত থকাজনে সম্পূৰ্ণ পবিত্ৰ আত্মা হোৱা।

সম্পূৰ্ণ পবিত্ৰ আত্মা সেইজনে যাৰ সংকল্প আৰু সপোনতো ব্ৰহ্মচৰ্যৰ ধাৰণা হয়, যি প্ৰতিটো খোজত পিতা ব্ৰহ্মাৰ আচৰণ অনুসৰি চলোতা হয়। পৱিত্ৰতাৰ অৰ্থ হ'ল - সদায় পিতাক সংগী কৰোতা আৰু পিতাৰ সংগতে থকা। সংগঠনৰ সংগ, পৰিয়ালৰ স্নেহৰ মৰ্যাদা বেলেগ বস্তু হয়, কিন্তু পিতাৰ কাৰণেই এই সংগঠনৰ স্নেহৰ সংগ আছে, পিতা নাথাকিলে পৰিয়ালৰ ক'ৰপৰা আহিব। পিতা বীজ হয়, বীজক কেতিয়াও নাপাহৰিবা।

*শ্লোগান:- কাৰোবাৰ প্ৰভাৱত প্ৰভাৱিত হওতা নহয়, জ্ঞানৰ প্ৰভাৱ পেলাওতা হোৱা।

ওঁ শান্তি!!

***